

အောင်ကျော်သူစာအုပ်တိုက်

ဝတ္ထု
ဝင်းကျော်

BURMESE
CLASSIC

ပန်းချီ

အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ

ဂုဏ်

နတ်ကုန်းနှင့်ပျက်အပ်ရာ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	၃၀၀၀၀၂၀၆၀၁
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	၃၀၀၂၇၆၀၆၀၃
ထုတ်ဝေသူ	ဒေါ်မြင့်မြင့်ဆန်း (မြ ၃၅၀၄) နီလာရုပ်ပြုလစဉ် အမှတ် (၁၉၅/က)၊ သမိန်ဗရမ်းလမ်း၊ သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အတွင်းနှင့်အဖိုးပုံနှိပ်	ဒေါ်မြင့်မြင့်တင် (၀၄၀၈၀) မြင့်သိင်္ဂီအောင်ဆက် အမှတ် (၂၀၈) လမ်း (၃၀)၊ ရန်ကုန်မြို့။
ထုတ်ဝေသည့်ခုနှစ်	၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ မေလ (ပထမအကြိမ်)
အုပ်ရေ	၅၀၀
တန်ဖိုး	၁၀၀ ကျပ်

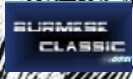

အောင်ကျော်သူ စာအုပ်တိုက်

အမှတ် ၂၁၉၊ ၃၂ လမ်း မှ တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပါသည်။

ပန်းချီ ဂန္ဓာရီ နတ်ကွန်းနှင့် မကြာအပ်ရာ

မြိတ်ချွတ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံကို
ခိုးဖမ်းခဲ့ ကာလက ဖြစ်ပွား
ခဲ့သော ဗမာ့ဗြစ် ဗမာ့ပျက်ကလေး
တစ်ခုပင်..

အိမ်ထောင်ဖွဲ့ရန်အတွက်
ထိုက်ထိုက်ဆီဆီ
အလုပ်လုပ်ရမည်...
အလုပ်လုပ်ရမည်...
အလုပ်လုပ်ရမည်...

BURMESE CLASSIC

အိမ်ထောင်ဖွဲ့ရန်အတွက်
ထိုက်ထိုက်ဆီဆီ
အလုပ်လုပ်ရမည်...
အလုပ်လုပ်ရမည်...
အလုပ်လုပ်ရမည်...

ဟင်
နောင်ကြီးပါလား
ဟ...
ခင်မောင်ရဲ

မေးဟ...
အိုမောင်ရဲ

နောင်ကြီးရှေ့မှ အင်မာရ်ဖြောင့်စွာဖြာပဲ
မထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုနှင့်...
ကြုံရလေတော့၏...

အို
အသစ် လူသားတို့
သစ်တို့ လမ်းပျောက်
နေကြသလား..

ထောင်မှတ်ပုံ ထွက်ပေါ်လာသော အသံ
ကြောင့်... နှစ်ယောက်သား ထိတ်လန့်
သွား၏။

ဟဲ

ဟဲ

သစ်ကို
ကြောက်ကြ
လေနှင့်...

နတ်ယဇ္ဇိ... ထပ်မံ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အသံကြောင့်...
နှစ်ယောက်သား... လက်စွပ်ချီ မိလ္လာကသား ဖြစ်နေ၏။

နတ် နတ်မင်းကြီး
ခပ်မျှား... သားတော်တို့နှစ်
ယောက် ရွာပြန်ရန်...
လမ်းပျောက်နေကြောင်းပါ

အခြစ်
ကတော့... ခုဒါ
ဒါပဲဗျာ...

နှိမ့်မားက ကောင်းကို အဆုံးသတ်ရင်း
ရေခွေးကြမ်း... စာစိစွက်ကို
ငှ့.သောက်လိုက်သည် ...

ဟုတ်ရော
ဟုတ်လို့လား
နှိမ့်မား ရဟ...

ဒေါ်ခင်မာမာက
မယ့် မိလား
မျှော်နှာခြစ်
ခဲး လာ သည်..

၇

ဘာကို... မဟုတ်ရ
ဖွားပဲ... ခင်မာ
မယ့် မျှော်နှာဗျ

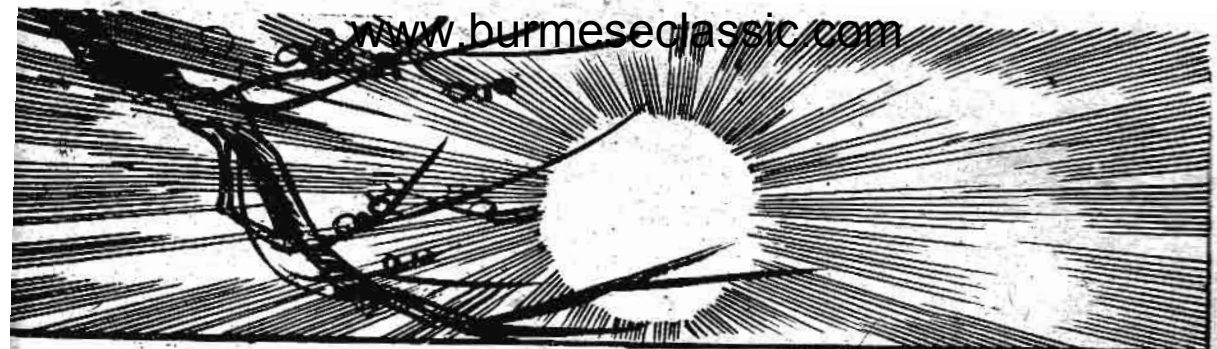
နှစ်ဦးစား
ပြောတာ မဟုတ်တယ်လို့
အာရီး ဟုတ်ရ...

... တောင်ခင်က နှစ်ဦးစား စကားကို ဝင်ရောက် ထောက်ခံ လိုက်သူပုဂ္ဂိုလ်...
ပြိုင်တော့ အကြံတစ်ခုကိုလည်း ထပ်မံ ဝင်ပြောနိုင်ပါစေ...

အမတ်ကြီးကြီးလိုသူ
များ မေးလိုက်ရင် အာရီးဟုတ်
ပြောတာများလဲနဲ့ နှစ်ဦးစား
ပြန်ပြောနိုင်တယ်

နှစ်ဦးစား စကားက ဒီလိုပဲဟုတ်ကဲ့
တွေပဲပေးမေးမေးပါ။ အာရီး
ဖြစ် အေး ပြန်ပြောနိုင်မှာပဲ

ဟေ့ဟေ့ဟေ့ နှစ်စားယို ဝေ့. ဤခဲ. ဝေ့ဟာ နယ်ကျွန်း ခြေခုံ... လူများ စုရုံး ဝေ့ဝေ့...
ခေတ်လုပ်က... နယ်ကျွန်း နယ်ကျွန်းကို အစွမ်း နှိပ်ကန့်များဖြင့် ပုဂံခေတ်ရင်း...

အရှင်နယ်ကျွန်းခြေခုံ
ယုန်ဝေ့ခေတ်. နွား. သုံး
ဝေ့ခေတ် ပျောက်ဆုံး ဝေ့ပါ သူ ဖြစ်
နွားများ ဤရာ အရှင်နွား. သုံး
ဝေ့ ဝေ့ ဝေ့ပါ ဘုရား

တွေ့ရှိပါက
အားထောက်ဖွယ်ရာ အာဖြာဖြာ
ဖြင့် ဗုဒ္ဓ၏ နှလုံးကြီး၏
ပာပ နှစ်နေပါမည်...

ဒေါ်ခင်လှိုင်က
နှလုံးကြီးထံ ဝတ်စုံတစ်
စုံကား ဆိုလိုက်၏။
အိုဘေ... အိုဇေး...
ပြောကြားသလို နှလုံး
ကြီးထံမှ အာပ
တစ်စုံတစ်ရာ
မကြားရ...

ဟာ ဘာဆို
လဲ... ပြောသလိုလဲ...
မဟုတ်ပါလား...

ဟိုနှစ်ကောင်
ပေါက်ကရ... တေ့... ပုပုဖြူ
ထိတော့...

လားကောက် လှည့်သူများ ဆီ၌
 ဝေဖန်ဆံ့များ ထွက်ပေါ်လာ၏။
 သို့သော် ဒေါ်မာရီလေးက
 ဗဟိုဆက်တည်း ပြန်သတိပေး။

အခုက...
 နှုတ်ခမ်းပြန် ပြန်...
 x x x x x x x x
 x x x x x x x x

ဒီလိုကလေးတွေ... ဘာမှ...
 မထားကြားပေ...

ဒီ... နိုင်ငံကလေးတွေ
 သက်သက်လုပ်လာပဲ
 ရွာကလေးတွေ... သားဖိုရ်က
 လား... ဝါနီတွေဖက်...

ဒေါ်ခင်လှပေ... ဒေါ်ခင်လှပေ... ဒေါ်ခင်လှပေ...
လှပေ... လှပေ... လှပေ...
လှပေ... လှပေ... လှပေ...

ဒေါ်ခင်လှပေ
ဟေ့... ဟေ့... ဟေ့...
ဒေါ်ခင်... ဒေါ်ခင်...
ဒေါ်ခင်... ဒေါ်ခင်...

ဒေါ်ခင်... ဒေါ်ခင်...
ဒေါ်ခင်... ဒေါ်ခင်...
ဒေါ်ခင်... ဒေါ်ခင်...

မောင်မောင်နဲ့အစ်မအစ်မ ဆိုတာက ရွာကလေး ဆွေမို့ မျိုးမို့
ဟန်ကောင်းကြောက် သမားများ... သူတို့သူယူချင် နှစ်နှစ်
ဟန်ဖြင့်ဟန် နို့... ချစ်ချစ်မိမိ ခြုံကြည့်သော်..

သူတို့နှစ်ယောက်သည်.. အာပူရနဲ့ပိုင်ကြပြီး
ဝေယျာဝင် ထမ်းပုတ်တော အာပူရပြီး..
စိုးသားစွာ အာပူရကိစ္စ ရှိသူများ ဖြစ်သည်..

အစ်မ !
ဒီနှစ်ကောင် အာပူရက
ဒီလို.. ရှယ် ခုနောက်ခုနောက်
အာပူရ မျိုးဝေစွ ဖလှယ်အား
ပါဘူး..

ရွာရောက်လာ... ဒေါ်ခင်တုတ်က...
မှတို့အိမ်ရှေ့မှ... မောင်ခင်နှင့်အိမ်အားလုံး
ဒေါ်သမီးကြီးမောင်ခင်အိမ်ထဲသို့...

မောင်ခင်
အိမ်အား... မောင်ခင်
ကြားပါအုံး...

မိမိရှေ့မှ...
ဒေါ်ခင်တုတ်ရဲ့
ဒေါ်သမီးကြီးမောင်ခင်
ပြောဆိုနေသံကြောင့်
မောင်ခင်
ထွက်လာသည်...

မ
အရိုးတုတ်
ဘယ်လိုဖြစ်တာ
လဲ

ဟေ့... ဘာမှ
အပိုတွေ ပြောနေနေနဲ့... နာတို
ပဲ နယ်ထဲ... ဆီမှာ ဆက်တိုင်း စုတ်
ခွေးတွေ ပြန်တွေ့မယ်ဆို...

ဟုတ်တယ်လား
အရိုးတုတ် ရဲ့...

မောင်ခင်ရဲ့ ပေါ့ပေါ့ ဟန်ဟန် အပြောပြောကို
ခေါ်ခင်တုတ် ယူဆပုံ မီးကျ ခေါ်ပုံ ပိုဖြစ်သွားတာ

အထူး... နှစ်တို့
နောက်တော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
မလုပ်ငါ့ဟ... ငါ့... အရှက်ကွဲ
ဖြစ်တာပဲ... မလုပ် ဟဲ့...

ရယ်နိုး
အရိုးတုတ်က အဖေလို
အနွားငါတမ်းလိုလဲ

ဒေါ်ခင်တုတ် အကားက ခင်မောင်ကို... အခပ်...
အပီ... ဖြစ်သွားစေမိ... အ... သဘင်တော့ခင်မောင်က

ငါ့... သင်လိုအကောင်း
လဲနဲ့ဟ... ဣကလာကြည့်
ဟဲ့လုပ်ငါ့ကိုသာခင်
ဖြစ်...

ဒေါ်ခင်လှိုင် စကားကို ကြားတော့
မောင်ခင် သဘောမိပါက သွားပုံရသလို..

ပြော.. ဒါကြောင့်ကိုး...
ဒီလို ရှိတယ် အရိုးတုတ်ရဲ... သက်
ဆိုင်တဲသုကပဲ နယ်မင်းကြီးထံမှာ
သွားရောက် ဆုတောင်းရတာ...
အရိုးတုတ်က.. မဆိုင်သတဲ့

ခေါ်သွားတော့
နတ်မင်းက ဘယ်စကား
ပြောတော့မလေ မျှ..

ဘာလဲမောင်ခင်
နတ်က ငါ့ကို နောက်တစ်
ခေါက်ထပ် ဂျာတိုင်းမလို့လား
ပြောစမ်း..

ကျွန်တကယ်
ပြောတာမိဖျား... မယုံရင်
အရိုးတုတ် ထပ်သွား
ကြည့်မိက...
၁၇

ကျွန်ုပ်တို့ ကောင်းကျောင်း
ဒေါ်ခင်တုတ်... တွေရိသွားသည်...

ဒေါ်ခင်.. ကောင်းပြီ...
ဒီတစ်ခါ.. တကယ်.. ယုတ်ရင်
ယုတ်... မယုတ်ရင်.. သူငြို.. နဲ့
ဖိုရ် အရိပြာ ဘိ.....

ဒေါ်ခင်ယုတ် ရခြင်းအားဖြင့် ထွက်ခွာသွားတော့
မောင်ခင်က တစ်ခါယောက်တည်း... မြို့ရင်း
ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ဒေါ်..

ရွာ အပြင် ကိုင်းတော အတွင်း၌
ခွေးခြံ ဇာတ်ပညာကို သုခသုခကို
ဖော်ပြနေမိ၏..

ဒီကား...
ကိုယ့်ခန်းက
ကြာလိက်တာ...
ခွေး..

ရှု...ရှု...
ရှု...ရှု...

ခလာနေတော့... သို့မဟုတ်
ကိုင်းတော တိုးလာ...
ရောက်လာမိ၏..

ခွေးခြံ...
ခွေး... ခွေး...
ကြာပြီလားဟင်..

သို့ရော့က မြွေမြွေကို မေးရင်း
ဘေးမှာ ဝင်ရောက်... ထိုင်လိုက်၏...
သူမ... ဗာဗေ မသိခင် ထွက်လာခဲ့ရသူ မြွေမြွေက

လိုသို့ရော့က
ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ထိ
နောက်ကျနေရတာလဲ

ဗာဗေ မသိခင် ထွက်
လာခဲ့ရတာတော့...
ကြာလို့မဖြစ်ဘူး

စိတ်မဆိုးပါနဲ့
မြွေမြွေရယ်... ဓားဖိုလောက်
ဖို့... လုပ်နေရတာနဲ့ ကြာသွား
ရတာပါ.....

သို့ရော့က ချစ်သူ မြွေမြွေကို...
တောင်းပန် စကား ဆိုရင်း
မရဲခွင့်ထဲ ဆွဲသွင်းလိုက်သည်။

ကျွန်တို့
အတူ... နေချင်ပြီ...
မြွေမြွေ ရယ်...

အချိန်တစ်တော့
နေကြရမှာပေါ့...
ကိုးသိန်း... ရယ်...

ချစ်သူတို့၏ တွေ့ဆုံချိန်
တစ်ခဏလေးမှာ...
နှစ်ယောက်သားအတူ
စီးမျောရင်း... ပြင်ပ
ဝန်းကျင်ကို... သတိ
လက်ကောက်မေ့ဟော
သွားမိကြ၏...

ရှါ.. ရှါ..
ရှါ.. ရှါ...

ထိုခဏမှာပင်... တေးတက်ဆီမှ... လိုင်းခတ်
တိုးသံများကြောင့် နှစ်ယောက်သား
ထိတ်လန့်သွားရသည်...
၂၁

သူကြီး၏ ဖီးထွက်တောက် အကြည့်ကို
နှစ်စား နှင့် ရွှေးရွှေးတို့ကို ထိတ်လန့်
တုန်လှုပ်သွားစေခဲ့၏။

သူတို့၏ ခြင်္ကေတ၊ အထွတ်ထွတ် ဝင်ရောက်
လာကြသူများက ရွှေးရွှေး အဖေ သူကြီး
ဦးသာနှင့် နှင့် ရောက်လိုက် နှိုးရွေး နှင့် ဂွမ်းကြီး

ဟင်...
အရှက်ဗို့တုဟာတွေ...
ဖိုးရွေးနဲ့ ဂွမ်းကြီး... အဖီ
ဟာကို... ဒီဒေါ်ဏထခဲ့စမ်း

တစ်ပါး...
သူကြီးမင်း...

သူကြီး၏ ဓာမိန္ဒဝံဆုံးသတ်နှင့် ဣခံလူငိုက် ဖိုးဝေး
နှင့် ဝမ်းကြီးက ရွေးရွေးကို ဆွဲခေါ်သွားလေ၏...

အင်း...
ကိုယ့်ဇနီးကို လှုပ်ပါနဲ့
အင်း... သူကို...
လှုပ်ပါနဲ့...

ဝေဟက်
ထိပ်ဆစ်...
ဓာမိန္ဒခေါ်သွားကြစမ်း...
ငါ့သတ်ဖိဖေဟ်..

33..

သူကြီး နီးသာဖြန့်၏ လက်သီး ချက်
တွေက သူ့ဇနီး မျက်နှာပေါ် သို့
ဆက်တိုက် ကြွရွက်သွားလေ၏...

ဒွေးမိသား...

ပစ်သတ်လိုက်၊
သေရတာမဟုတ်... မင်းနဲ့
ငါ့သမီး... ဟုသလားတန်
သလား:

ဘုကြီးမင်းရယ်
ကျွန်တော်... တော်ဂါး
တော်ဂါး ပန်ပါတယ်

ဘာက... ဟို!...

ရှက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ... ဒီမှာ...
မင်းကို... ငါ တစ်ခါတည်း ဖြာလိုက်မယ်...
နောက်ကို... ငါ့သမီးနဲ့ ဘယ်တော့မှ...
မပတ်သက်ပါနဲ့... လူထိရင်ကြားမဖြစ်
ချစ်လို့... ဒီတစ်ခါ... ငါ လွတ်ပေးလိုက်
တယ်... ဖြစ်...

စာဖိုရ်ကားတွေ...
ပြေးပြေးထန်ထန်ပေး
ပြီး... ကျောခိုင်းထွက်
သွားဘု... ဘုကြီး စား
နာကျင်စွာဖြင့် ကြည့်ရင်
နှိပ်စား ပေးပေးမိနေမိ
ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ခဲ...
၂၄

ခေါ်ကြီးတုတ်... ခေါ်ကြီးရဲ
ခွားတော့ကို... ခိုးထားတဲ့
ခွားသုခိုးတွေ... မိထားတယ်
ဗျ...

ဟဟ...
တကယ်... ဘယ်...
ဘယ်ဗြာဟိ...

သုကြီး ခိပ်ဗြာ
ခေါ်ကြီးတုတ်ရဲ.

ဘုရား... ဘုရား
မှန်လိုက်တာ...
မှန်လိုက်တာ...

ဘာ... မှန်တာလဲ
ခေါ်ကြီးတုတ်ရဲ...

မောင်ခိပ်ပြောတာ
မှန်တယ်ဟဲ့... နောက်ခွား
သွားဆုလောင်းတာ... ခွား
တွေ ပြန်ရ ဖြစ်ဟဲ့.

ဟာ... ဒီအိတ်တုတ်...

ဒါနဲ့အိတ်တုတ်... ဘေးတက်တို
ဒါနဲ့အိတ်တုတ်... ဘေးတက်တို
ဒါနဲ့အိတ်တုတ်... ဘေးတက်တို
ဒါနဲ့အိတ်တုတ်... ဘေးတက်တို

ဟဲ... ဟဲ... သူကြီးမင်းကို
မိကျွေးကူးတစ်ပါးတယ်...
ဒီအိတ်တုတ်က ဒီအိတ်တုတ်ကိုလည်း
မိကျွေးကူးတစ်ပါးတယ်လဲဟဲ

သူကြီးမင်း ခံရခက်တာတော့ ဟံမ္မာ
ဒါနဲ့အိတ်တုတ်... ဘေးတက်တို
ဒါနဲ့အိတ်တုတ်... ဘေးတက်တို

ဘွား... ဒါနဲ့အိတ်တုတ်
ဟဲဘွား... ဒါနဲ့အိတ်တုတ်ကိုတော့
သမင်ကြီးလက် ဟဲပါဦး...
အိတ်တုတ်ဟဲ... ခုမဟဲ...

မယ်အုတေ့... မယ်အုတေ့... ဆိုရစေ...
ခေါ်ခေါ်တုတ်က... နောက်ကွင်း၌
နောက်ကြိုကို ယုံကြည်သွားခဲ့သည်။

အရှင် နောက်ကြိုကြီး
အားလုံးကလေးတို့ နဲ့ ပုဂံတို့
ယသပါတယ်... နောက်ကွင်း၌
ရတာ အရှင်ကြီးရားပါ။

အခုမှ... နှစ်
ယုံကြည်တယ်ပေါ့
ဟုတ်ကား!

ကြားလိုက်ရသလို အသံကြောင့် ခေါ်ခေါ်တုတ်
လန့်သွားသည်... နောက်ကွင်း၌ နောက်ကြို
ကို သူမ... စော့ကြည့်မိ၏...

ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့...
ဟင်... ဟင်...
အရှင်ကြီး.....

ဇနီး...
 နှစ်ယုံစောင်လို့ ငါ
 လက်တွေ့ ပြုလုပ်တာပဲ
 ကဲ... သွားတော့...

အလို...
 အရှင်ကြီးက... အမှန်
 တကယ်...
 စကားပြောတာပဲ

ခင်စွယ် ချစ်ခမ်းတွေ... မလွယ်ပေမယ့်... အသံ အက်အက်ကိုတော့ သူမ ကြားရသလို...
 ကြောက်သီး ကမ္ဘာ... ဖြူထကာ... ခံ့ခြေနေရာ... ရှိခိုးလိုက်သည်... နှုတ်ကမ္မာ ပါးစပ်
 ဖွဲ့သော... နေ့ခင်းတုတ်... ထိုအဖြစ်အပျက်ကို... တစ်စိတ်တစ်ဒေသ... ပြောပြပေတော့မည်...

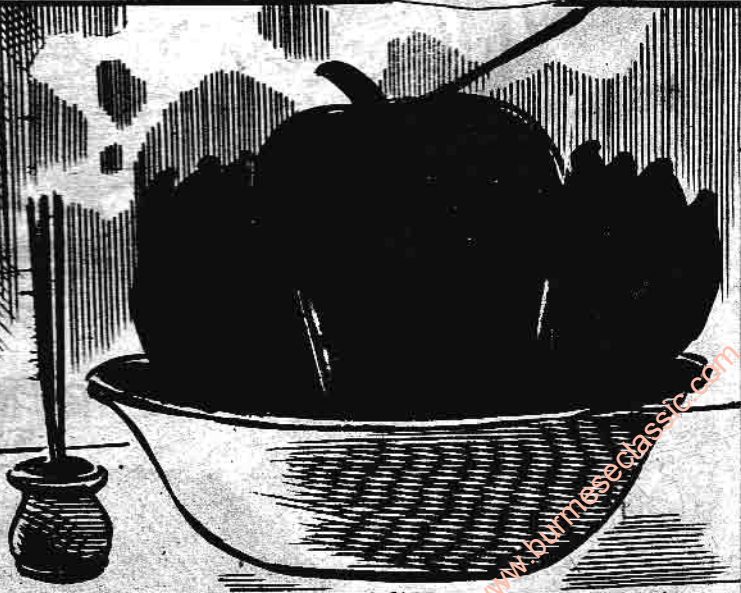

ရောက်ရက်များမှာ ဖိလိမ
 အချို့ နတ်ကွန်းကိုရောက်
 လာတတ်ကြ၏... မည်ကြည်ခွာ
 ဆုတောင်း ကြသည်...

နတ်ကွန်းခြား
 တာယုတ်တောက်မတို့ကို
 လှပငန်း အဆင်ပြေတိုး
 တက်ရောက်မေပီ...

ခပီးထွက်ဖောက်
 မေ...တော်မူပါ...
 ချစ်တီးကို အကြွေးပေးဆာ
 ချက်လိုပါ...

တိုက်ဆိုင်မြေလေ
 လားတော့ မသိ...
 အများစုမှာ ဖိလိတို့
 ဆုတောင်း ပြုရုံဝ
 သဖြင့်... နတ်ကွန်း
 ပြာလာရောက်
 မရဘဲ ပသကြ၏...

ဘာ... နောက်...
ဘာ... နောက်...
အား... ခြား...
အား... ခြား...

အ... အ...
အ... အ...
အ... အ...
အ... အ...

အား... ခြား...
အား... ခြား...
အား... ခြား...

အား... ခြား...
အား... ခြား...
အား... ခြား...

သတ္တဝါတို့သည် မည်သို့မျှ မလေးမစား
မလုပ်ငံ့တော့ချေ။ နှစ်နှစ်ဖြာ ဆင်တက်ရပြီး
နှစ်မင်းကြီးနှင့် စကားပြောခွင့်ရသူပင်
ဖြစ်လာ၏...

အရှင်နှစ်ကြီးက
ကျွန်ုပ်တို့ သားမိသားစုက
ကလေး... မိဖွားမယ်လို့
ပြောလိုက်တယ်...

နှစ်ကြီးပြောရင်...
မှန်တယ်... မေမိမိလို့
ပြောကလေး မိဖွားမယ်လို့ပြောခဲ့
တယ်... မိဖွားမိတို့တို့က
ပြောကလေးတယ်

တစ်ဖောက်ခံကာ တစ်ဖောက်အားဖြင့်
ဆိုသလိုစကားက သူကြီးမင်း၏အဖို့
စိတ်မပျက် ထံသို့ရောက်လာတာသတို့...

ရွာဇာရွာကတောင်
ကံ့သစ်ပင်ကြီးတောင်က
နယ်နန်းက... ဖွဲ့သတို့...
ဆုတောင်း ပြန်သတို့
တောင်...

အစ်ဦးမယ်
မရှိတာ တော့...
မပြောစမ်းနဲ့...

အစ်ဦးမယ်မရှိဘူး မရှိတယ်
လုပ်နေနဲ့... ကျွန်ုပ် နယ် နဲ့ စကား
သွားပြောမယ်... ဖွဲ့ ကျွန်ုပ်မနဲ့...
လို့ကိ... ..

ဟေ
မင်းကတော့ လုပ်
မလို့... ..

၃၂

သမီး ပွေး ပွေး ကို...
ဟိုကောင် သူ့အေးနဲ့ မသားရ
တောင်... တားဆီး ဖွဲ့ကြက်
ခွက် မလို့ ပေါ့တော့...

တော်မူ... ပါသနားကြီး
အဖို့ကို... ဒီကောင်က...
လွန်ဆန် ဝံ့မလဲလား...

ပြောလို့ ပုလေးကော
ဟိုကတန်းနိုးရှင်... ကော့က
လှပ ခုနွာ...

တော်ကြာ...
ဟိုကောင်ဆိုရင်းက အရင်
ဒိုးကောင်... သွားဆိုင်ကောင်
နေဖြူဖြူမောင်လား...

အ... အလကား
ပါကွာ...

အိုဝတ်
ရှင် မလိုက်ရင်
နေခဲ... ကျပ်အာသာ...
သွားမယ်...

သွား သွား
မေးအာသာ... သွား
ပါ... မယုံဘူး... လက်ခံဘူး

ဒေါ်မယ်... သမီး စိတ်ဖြင့် နှလုံးကွန်းသို့
ရောက်လာ၏။ ပါလာသော ငှက်ပျားမီး
ကြီးကို... နှလုံးမင်းကြီးအား ဆက်လက်ပေး
ပုဂံ၏ ကန်ကံတော့... ခပ်မြာပဲ....

ဟဲ့ မယ်မို့...
နဂါးသမီး... နှလုံးကို
ကန်ကံတော့ ဆက်လက်
ပေးလား...

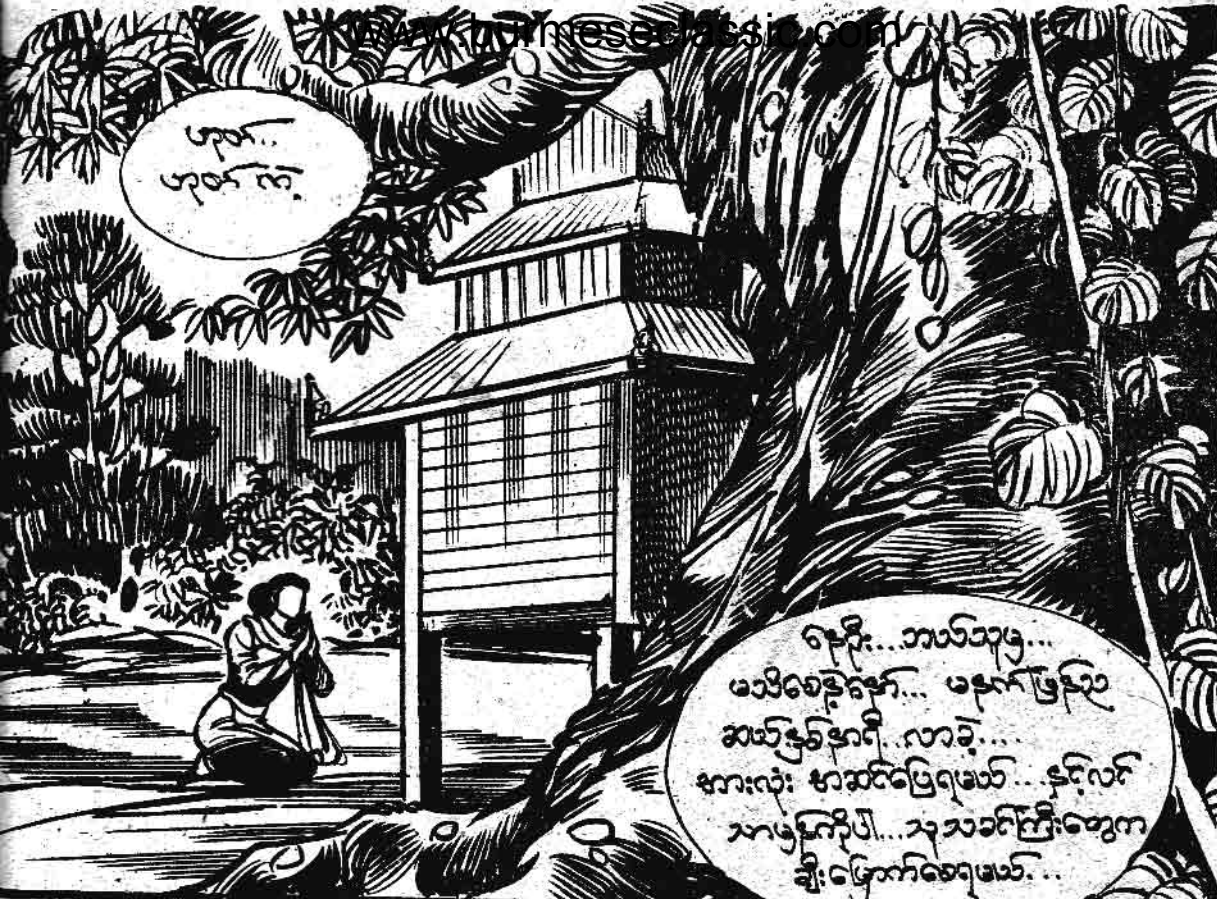

ဟဲ့...
ဒေါ်မယ်နဲ့ ငါတို့တွေ...
အလုပ်... မလေးမလေးနဲ့

မဟုတ်ပါဘူး...
အဲ... မဟုတ်ပါဘူးဟေ့...
သမီးလေး အတွက် လာရောက်
ဆက်လက်တာပါ ဟေ့... အ
ရှင်...

ကြာသပတေးသမီး
အတွက် ဆက်လက် ချစ်ရင်...
နဂါးမောင်အား နှလုံးပေးပို့
ရပါ... ဒေါ်မယ်မို့...

ဟုတ်...
ဟုတ်လဲ.

ရဲနိုး...ဘယ်သူမှ...
မသိစေခွင့်နော်... မနက်ဖြန်ပဲ
ဆယ်နှစ်အင်္ဂါ...လာခို...
အားလုံး ဟာဆင်ပြေရမယ်...နင်လင်
သာမန်ကိစ္စပါ...သူ့သဘင်ကြီးတွေက
ချီးမြှောက်စေရမယ်...

ဟုတ်...
ဟုတ်လို့ပါ...
ဒုတိယကြီးရယ်

အိမ်ရောက်သည့်နှင့် ဒေါ်မေမိ...
သုကြီးကိုခေါ်ကာ... ဘီးတိုးပြောပြ၏။

ဟေ
အိမ်ပြန်အိ...
ငါ့... ယံဘား...

ခိုင်ဝမ်း... ဤအထက်
ခက်ပါလား... နှစ်ကြီးကတော့ကို
သုကြီးမြန်းသိလို့ အထူးအခွင့်ပေးတာ
ထင်တယ်... သခင်ကြီးတွေရဲ့ သူကောင်း
မြို့မှာပါ ရှိစေ ရမယ်လား။

ဟေ... ဘာရမ
ဘယ်လို.....
တကယ် ပြောတာလား
မေမိ...

တကယ်ပြော
မဟုတ်ဘဲ... ပြောပါ
မလားလား?

သခင်ကြီးတွေက
သူ့ကို သူကောင်း
မြို့မှာဆိုလော
စကားကြောင့်
သုကြီးယံဘား
သွားခဲ့လေသခင်...

ရဲဘော်တစ်နေ့မှာတော့
သူကြီး ဦးသာမန် ဇနီးနှင့်
ဇာတု... ရွာစွန်၍ သေအပ်ပင်
ကြီးဝဲဇာကန်မှ နယ်ကြား
ဆီသို့... သူကြီးမင်းကြီး

လျှောက်လာခဲ့၏... သူက မြောက်မိုက်လို့ ရဲဒုသာသန်၊ သူကြီးမင်းနှင့် ရဲဒီမယ်တို့
လာတော့... တရဲရွဲရွဲနှင့် လက်နှိပ်ဖို့ ဇာလင်း ဇာတိုင်း...

ဦးမထိုးပါနဲ့
ဝဲတက်...
တခြားသူတွေ ဖြစ်တွေ
သွားပါမယ်...

ကိစ္စမရှိဘူး...
ဇာလင်း...
အိပ်ကုန်ပါပြီကြွ...

သု ဇာတိဇာတ် ဝိဇာတ်ကဏ္ဍ နှစ်ကျမ်း
ကြီးက... ဗြိတိသိန်နွာ အိမ်ထောင်ကျ
ခေတ်လေသည်...

သုကြီးတို့ ဇနီးမောင်နှံ
ဗြိတိသိန်နွာ ခြံနိုး ဝယ်ပြု
ရိုက်ခိုက် လေ၏...

နယ်မင်းကြီး ဇာတ်ကို
မကြားရ... ဇနီးဖြစ်သူဇာတ်
သုကြီးမင်းက ဇာနီးကပ်
ပြောဆိုလေသည်...

နယ်မင်းကြီး
အိပ်မက်ခေတ်
သားကွာ...

၃၈

အိုဟေ
ခက ကလေး
စောင့်ပြုနိုး...

စာချိန်တွေ နာရိတွေ
တရွေးရွေး ကျန်ဆုံး
ကျန်ရစ်...
ဒေါ်မယ်ပဲ မရေသာ
တော့ပါ...
နယ်မင်းကြီးလို
ရည်မှန်းချက်
နီး နိုက်ရင်း...

ဇာရှင်နယ်မင်း
ကြီး... ဆယ်နာရီထိုးတာက
ကြာယူပါပြီ... စေးလန့်
စေးလှပါပြီ..

ဟုတ်ပါတယ်
နယ်မင်းကြီး... စေးကွမ်းရိုး
ဟုံတောင် ဟုံနေပါပြီ...
အကား ပြောပါတော့...

နယ်မင်းကြီး
မကျီအားပါနဲ့
ဘုရား...

၃၉

ဘုကြီး...
ဘုကြီးမင်း
ဘုရား

ဝမ်း
အေး
အေးမင်းကြီး
ဝမ်း...

ရခိုးသည်စကားပြောရာ၌ ဦးသာဓွန်
ဝမ်းကွဲလက်နက်ချင် ချီလိက်ဖို၏။

သူကြီးမင်း
ဘာလုပ် ဝမ်းကွဲ
ဒါလဲ... ဘုရား

ဒါ... ဒါ ဝမ်းကြီး
အား...

သူကြီးက မထင်မှတ်စွာနှင့်
လက်နက်ကောင်းဖို့ဖြင့် ထိုး
ခြားချင်လိက် ဖိုလေ၏။

ဟင်...
ဝမ်းကြီး...မင်း
ဘာလုပ် ဝမ်း
ကွဲ...

အိမ်... အိမ်
မဆိုးပါနဲ့ သူငြိုမင်း
ဘုရား...

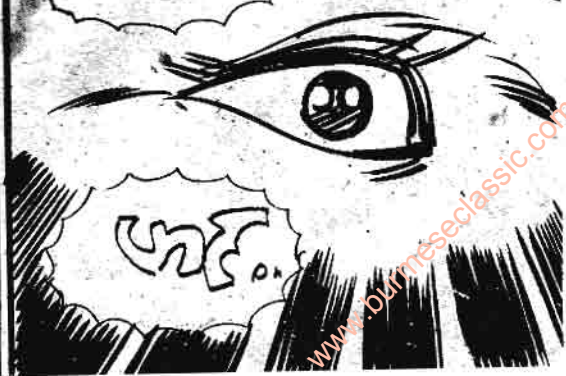
ဟိန်း
သူငြိုမင်း... မင်းဒီကို
ဘာလာလုပ်လက်လဲ
ငါ့ပြောခင်း...

ဟိ... ဟိ သူငြိုမင်းရဲ့
သ... သဒီး... ငွေ... ငွေ...
လွန်စေ့ကလေးက... နဲ့... သို့
သို့စေးစေ့ကလေးက...
ပါတယ်... ဘုရား

ဟဟ

မင်း...ဟို
အသုံးမကျ ဘူးလား..
ဘာလုပ်နေကြလို့လဲ

ဟို..ဟို မောင်ခင်
လာတိုက်တဲ့ ထမင်းရည်
တွေကောက်ဖို့ဟာ...
အို... အိုပဲပျက်

တောက်
ဖိုဖိုခမ်း...
အခု.. ငါ့သမီး...
ဘယ်မြို့လဲ

ဒီရွာမှာ..
မရှိတော့ပါဘူး ဘုရား
သူတို့ ကြိုတင် စီစဉ် ထွက်ခွာ
ကြပါပြီ ဘုရား...

ဟဟ

သူကြီးမင်း ဒေါသကြောင့်
တဆတ်ဆတ်တုတ်နေလေ၏..
ကြိုတင် စီစဉ်ထားသည့်ကဲ့ လေ..

ဒီကောင်
ငါ့.. မရှိလို့..

သူကြီးမင်း အကျသုံးစွာ ရေငွေတိုက်... နယ်ကြားမြို့တွင် ကျုံးကျုံး ကလေး ဝိုက်နေသော
ရန်ဖြစ်သူ ဒေါ်မယ်ပုကား သတိရကာ... လှမ်းအိမ်ထဲက ငန်း လှိုက်၏..

ဟဲ့ မိလ္လာ
ဒီကိစ္စ... ဒါကြောင့်... ဒါတကားခဲ
ငါ့.. မရှိလို့ ဖြစ်ရတာ... ငါ့ပြန်ရင်..
ဒီကောင်တွေ... လုံးဝ မရှိလို့..
မရဘူး...

ဒီလိုပဲ
ကျွန်မကလေး... ရှင်ကို သတိကြီး
တို့... ပြောကတားစေချင်လို့ပေါ့
လေ..

အုကြီးရင်ထဲမှာ ဒေါသတွေ
တစ်ပင်လုံး တက်လာနေသည်...

ဝေဟန်...
နိုး... ငါ့ကိုပြောတော့
အုကြီးက စကားပြော
တယ်ဆို...ကွ...

နိုး...လေ...
ကွန်မ... ဒေသာဘုး
မို့ နာမည်ပဲဟာ...

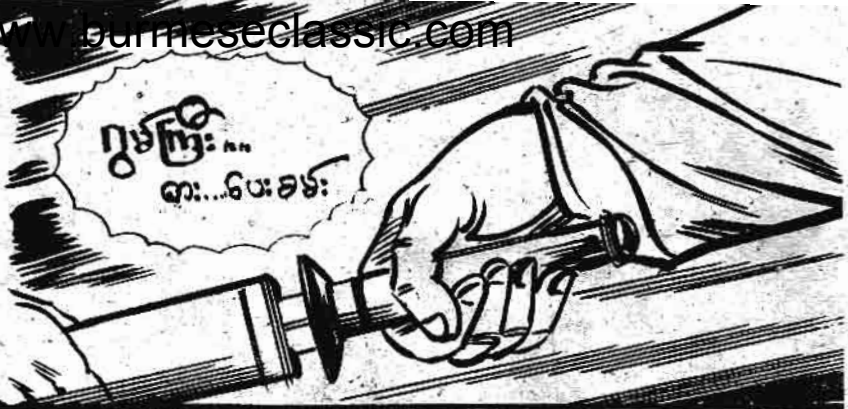

ဝေဟန်... ခုဘာလို
စကား ပြောတာလဲ... ပြော
ခုချက်ချင်း စကားပြောပါနော်မေး
ကြီး... လျှပ် အုကြီးမေး
ဘာမှန်... ပဲ

အိမ်ရှင် စောကိဗြာ...
ဖြူနေရတဲ့ နှယ်ကွမ်း...
ကြီးကို ကြည့်ရင်း...
ကြည့်ရင်း...အု ကြီးရစ်ဖွာ
ဆိုသိပ် မရတော့....

ဂွမ်းကြီး...
ဓား...ပေးခမ်း

အို ကိုသာမှန်
ဘာ...လုပ် မလို့လဲ...

မပြောနဲ့...
မပြောနဲ့ နီး...ကိဗြာ
ကိ...ဗြာ....

အုကြီးလက်ထဲမှ...ဓားက နှယ်ကွမ်းကြီးကို
ဒေါသတကြီး... ခုတ်ထစ် ဖျက်ဆီး ရန်ဖိုတော့...

နယကွန်းကြီး... ရန်ခန် ဖြိုလဲကျတော့မှ...
သစ်ပင်ကြီး အနောက်မှာ... ကြီးမားသော
အခေါင်းရိပ်ကဲကြီး ပေါ်လာသည်...

နယ...
နယ ကြီးရဲ့...
ဓာထင်တယ်

သူကြီးက စာရွက်ကို... ယူကာ... လက်နှိပ်
ဓာတ်ဖိဖြင့်... ထိုးကြည့်သည်...

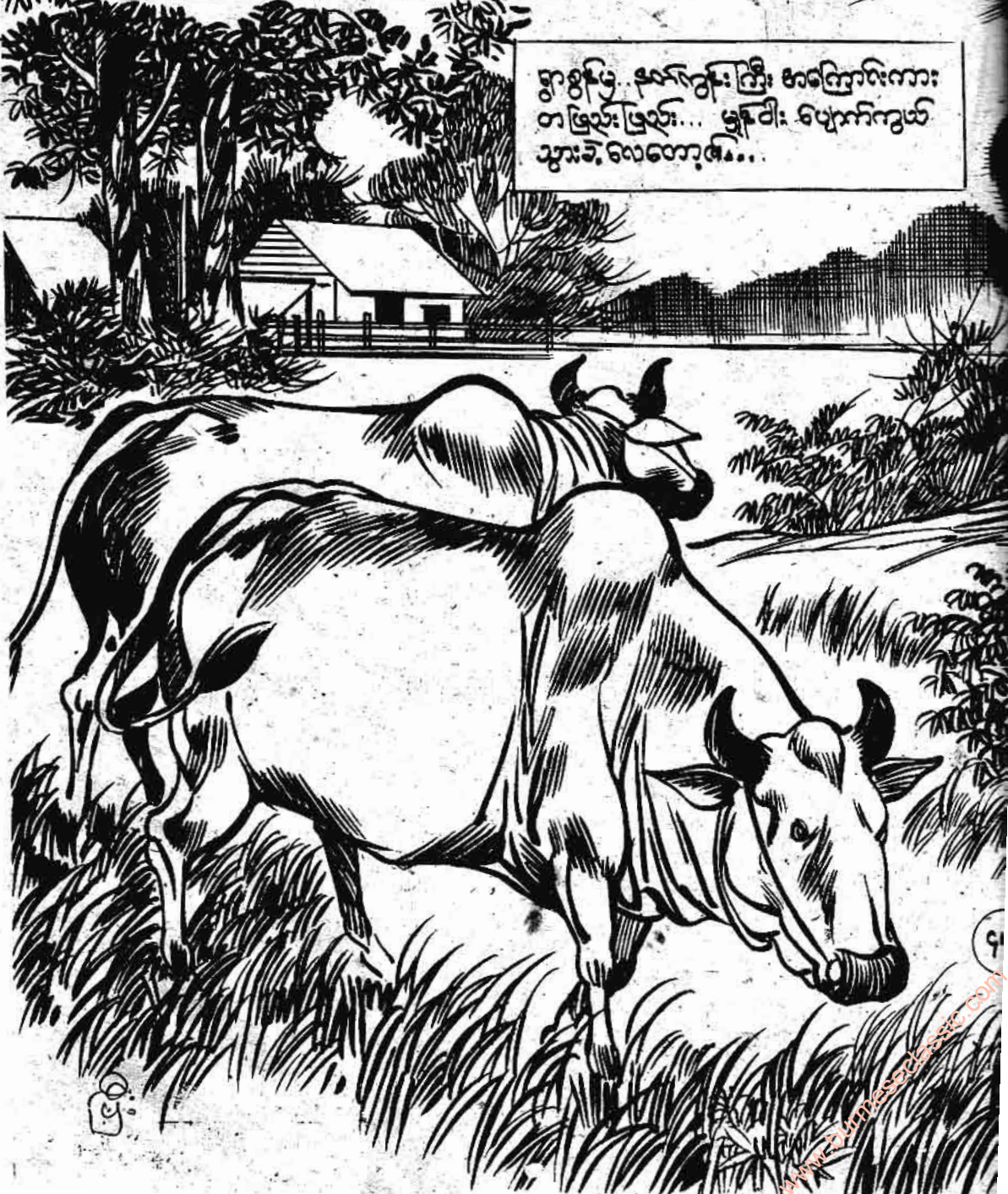
သို့...
 သူကြီးမင်း... ဒီဘာကြီး...
 သတိပေး... အတန်း... စိတ်ပုံပန်း... အကျိုး...
 မြို့ပျံ... ကျွန်ုပ်... အလုပ်... အကျိုး...
 မဟာ... မဟာ... မင်း... အကျိုး...
 ကျွန်ုပ်... အကျိုး... ကျွန်ုပ်... အကျိုး...
 ကံ... ပေး... ပေး...

အကျိုး...
 မဟာ...

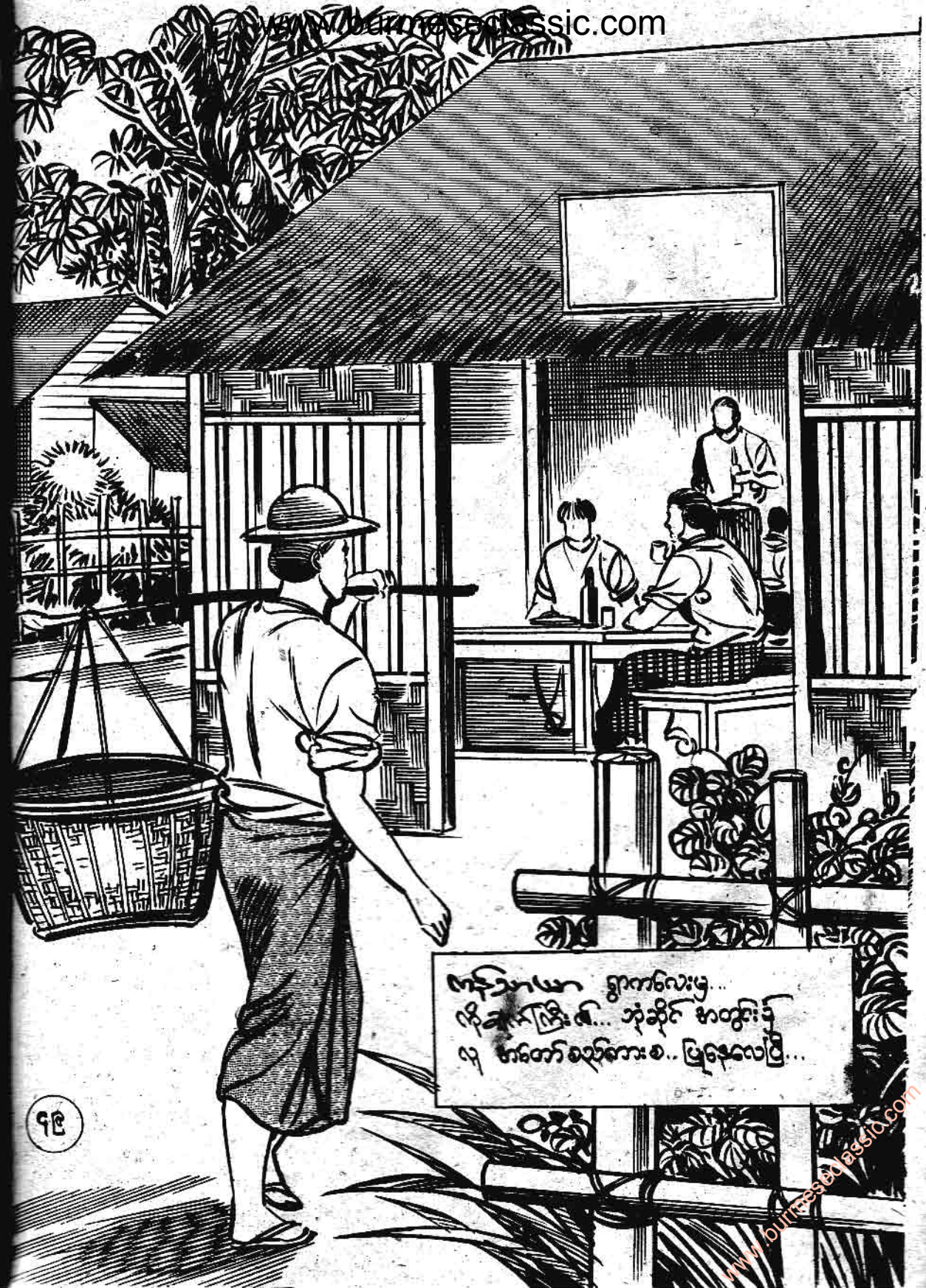

ရောက်တစ်နေ့မှာတော့ သူ့ကြီး ဦးသာဗွန်...
မိခင်ထံမှ မိမိပြင်သို့ မထွက်ခွင့်တော့ပါချေ...
ထိုရွာကလေးမှ ပျောက်သွားသော မောင်ခင်နှင့်
အိမ်စားတို့ သတင်းကိုလည်း... မကြားရပါ...

ရွာရွာမှ... နယ်လွှမ်းကြီး စာကြောင်းကား
တဖြည်းဖြည်း... မှုန်တီး ပျောက်ကွယ်
သွားခဲ့လေတော့၏...

၆၆

ကျွန်ုပ်တို့၏ စွန့်ခွာရေး...
ကိုးကွယ်ခြင်း... အံ့ဆိုက် အတန်း...
၈၇ အတော်စသိကား... ပြုနေလေပြီ...

တစ်ခွဲ ရောက်ပြီလားဟေ့ လူများကြောင့်...
လိုချင်ကြီးမှာ... စာပေါ်ပိုင်း အဟာကျင်း နှင့်
လက်မလှုပ် ကောက် စားပွဲထိုး ရေခဲသောက်...

ပိုင်းပဲကြော...
ဒေါ်ဖြူမိတ်ကို အတွက်
သက်သာအား လက်ပွဲ...
လုပ်ပါလော့...

ပြီးထုတ် တစ်လုံးကို ခပ် ငိုက်ငိုက်ဆောင်းထားသူ
လူတစ်ယောက်... ဆိုင်း ဓာတွင်းသို့... တစ်ရောက်
လာသည်။

ထိုကဲ့ တစ်ဆင့် ထားပုံကြောင့်
ဒီ ဓာရုပ်ဇာတ်ကားမှာ ဟုတ်ကန် ဇာတ်
ကြောင်း.....

ဆိုင်းပိုင်ရှင်... လိုချင်ကြီး
သဘော ပေါက်လို့က...။

လူ စိမ်းက...
ခဲချက် ကျကျ... စားပွဲ ဝိုင်း
တစ်ဝိုင်းလို... ပြောင်း ခွေ့
တစ်ဆိုင် လိုက်သည်...။

ထိုကုစိမ်းခြံရာ.. လိုချင်ကြီး
ဖိုးကလေးက ငြီး...

ဒီက ဆရာ
ဘာများ သုံးဆောင်
မလဲ... ဘဝိဗျ...

အရက်...
တစ်လုံးပေး...
ဘာ ဗာကြွမ်း ခြံလဲ...

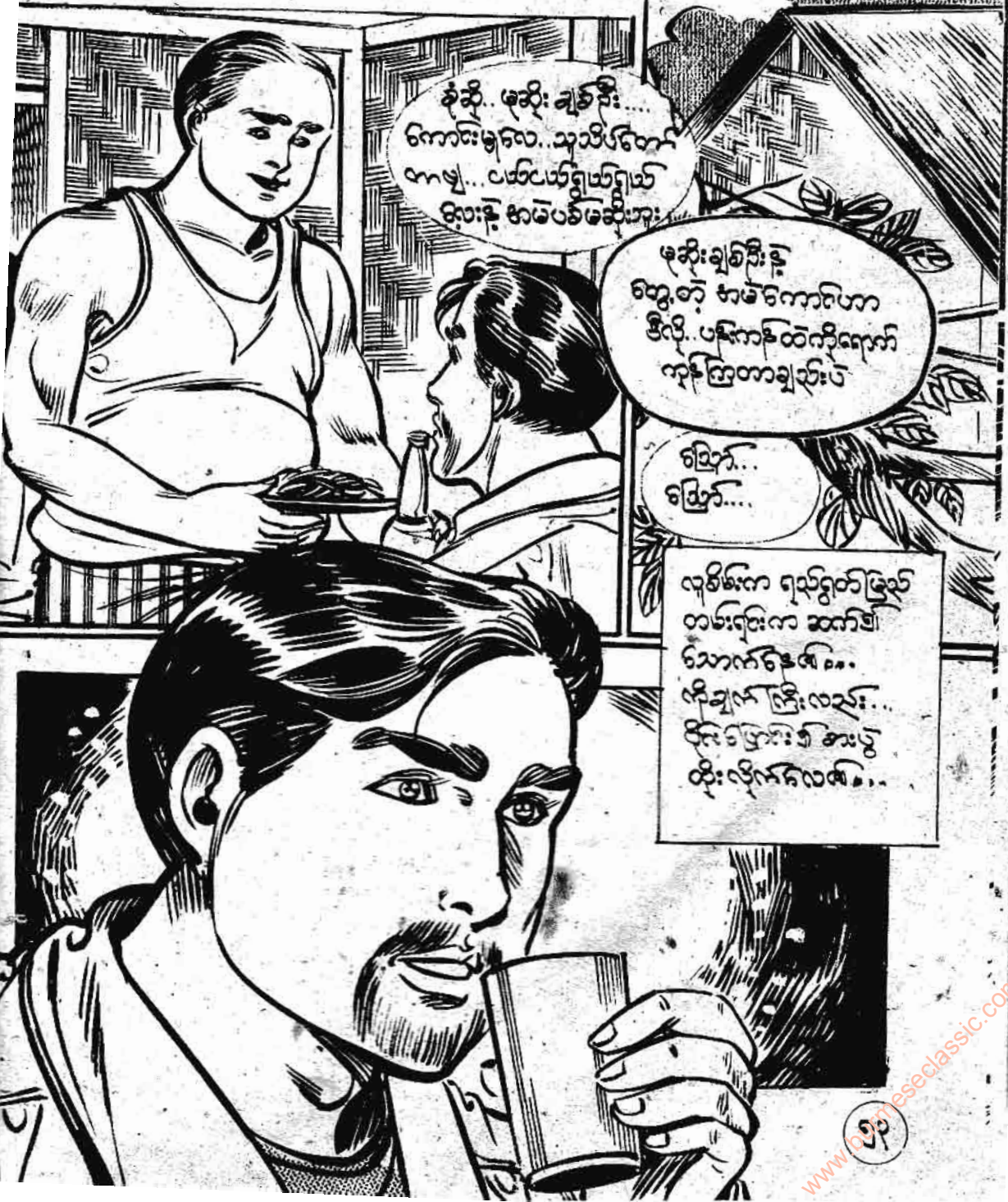

တောဝက်..
ရွှေ(ရှီ) ဆက်.. ဖွန်
တော်တော် ခုံခုံကလေး
ရုနိုဝါ တယ်...

အင်း...
တော်တော် ခုံကပဲ...
တောဝက်သားနဲ့ ဆက်သား
တစ်ပွဲ ပေးဗျာ

လူစိမ်းက ဗုံထွာပုံ အမူ အယာဖြင့် ဆိုလေ၏။
ဟင်းလျာမျိုးကို မှာကြားလိုက်ပြီး... လိုချင်ကြီးက
အုပနဲ့ ရွာသားများ ဝေင်ပုံ အကြောင်းကို အာပေါင်
အာရင်း သိနိသနိ... ပြောပါလေတော့သည်။

နံဆို့.. မဆိုး ချစ်နိုး.....
ကောင်းမွန်လေ.. သူထိပ်တော်
လာဖူး... ပတ်ပတ်ရွယ်ရွယ်
ဝေးနဲ့ အမဲပစ်မဆိုးဟာ့

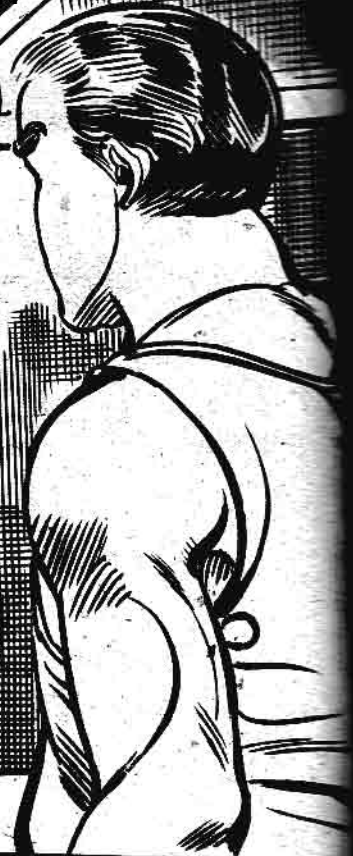
မဆိုးချစ်နိုးနဲ့
ဝိညွတ် အမဲကောဂဟာ
ဒီလို.. ပန်ကန်ထဲကိုရောက်
ကုန်ကြတာချည်းပဲ

ရဲဖြာ...
ရဲဖြာ....

လူစိမ်းက ရုတ်တရက်ဖြတ်
တမ်းရင်းက ဆက်ဖါ
သောက်နေ၏။
လိုချင်ကြီးလည်း...
ဝိုင်းပြောင်း၍ အားပွဲ
ထိုးလိုက်လေ၏။

စာချုပ် အတန် ကြာလာ
သည့်အခါမှာ... ခေါင်းဖြာ
အတော်လေး ရှိလာတာ
လှမ်းက...
ဆီလွန် လိုချင်ကြီး
အား ကြမ်းခေါ်ရက်
သည့်...

ဘာများ... စာလို့ရှိ
လို့လဲ... ဆရာ...

ဘာမှ... မလိုပါဘူး
ကျွန်တော်... မေးခရာလေး
နည်းနည်းလောက်ရှိ
လို့ပါ...

၅၄

ဪ... မေးပါ...
မေးပါ...

အခြားတော့ မဟုတ်
ပါဘူး... ခုနက... အစ်ကိုကြီး
ပြောတဲ့ မုဆိုးချစ်စီး အကြောင်း
လေး... သိချင်လို့ပါ...

သူက ဧညာဂါပယ်ပေမယ့်
မုဆိုး ဧညာပွဲမြာတော့ သူပထမအောင်ကျွမ်း
ကျင်ပါတယ်... ပေမယ့် တောတစ်ခွင်မြာတော့
သူ မရောက်မှူးတဲနေရာ မရှိတော့ကိတော့
ခွဲခပ်... ခနဲပါပြီ... သူ့ဧညာနဲ့ ကလေး
ဘဝ ကတည်းက လျှောက်လိုက်
နေခဲ့တာလို့...
၅၅

သူ့ ဧညာဖဲ မုဆိုးကြီးကတော့
ဆုံးသွားတာ တစ်နှစ်လောက်ရှိပြီ...
ဧညာ ဧညာမဟို ကြီးနဲ့ ဧညာ တောတစ်က
ဟဲ ကလေးမြာ နေထိုင်တယ်...
ချစ်ဦး ဧညာကြောင်းကတော့
အင်ဒါပါတ်...

မုဆိုးက...
ရဲကျွမ်းကူးတစ်ပါးတယ်...
ဘယ်လောက်ကျ သလဲ...

ကျွန်းကန်ကို စုမ်းပေးပြီး ထွက်ခွာသွား
သော လူပိုင်း၏ ကျောပြစ်ကို ကြည့်ရင်
ကိုချွန်ပြီး ကွေးကွေးပေး ကျွန်
နေခဲ့လေ၏...

ဒီလို ဘယ်လိုလု
ပါလိမ့်...
အတော် အသိရ ခက်တု
လုပ်...

ရေရွတ် သမီးတွားရင်း... သူလုပ်စရာ
ရှိနေသလားများကို... ဆက်လက်လုပ်ကို
နေလေတော့သည်...

သူ.. တိရစ္ဆာန်ကို ရောက်ကြိုသွားတာ
ပတ်ဝန်းကျင်က ဖိတ်ဆိတ်လို့ ခံစားရတယ်..
ဟဲ့ အဝတ်ဖြူ လက်စွဲလက်ရာကိုဖွဲ့... မကြားရချေ..

ဘယ်သူလဲ
လွယ်..

ဟဲ့ အောက်ဖက်က နာဘူး ခိုတစ် ဦး
ထွက်လာသလား..

အိမ်ရှင်မို့..
အိမ်ရှင်မို့..

အိမ်ရှင်မို့..
အိမ်ရှင်မို့..
လေး ချစ်လို့ပါ..

သားလေး... အိမ်ရှင်က
ဖျက်စီးတယ်... အိမ်ရှင်ရင်
ပကာလေး... မစားလို့မယ်
ရမယ်..

ဒီဖျားပေါ်မှာ
လာ ထိုင်အောင်
ကူပေး...

အသွားနိုး... ပြန်ပြန်ထိုင်ထွက်သွား၏... ဝယ်ယူ
အဝတ်နိုး... သားကောင်ပို၏... နားပေါင်း... အလှူ
များက... ပြန်ထိုင်ကုန်လို့... နေလေသည်။

ခဏနေဝေဟ...
လျှောက်ခွာ ခပ်တောင်
ဝေဟ... နှစ်လပတ်
တစ်ပေဟက်
ထွက်လာ၏။

ကျွန်ုပ်
တွေ ချစ်တယ် ဆိုတာ
ခင်ဖျားကား... ကာ
ကိစ္စများလဲ

ဟုတ်ပါတယ်
နီ... ဟုတ်ပါ
တယ်...

အိမ်
ခင်းများကို ကျွန်...
မသိပါလား...

လူငယ်မှာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်နှင့်လိုက်ဖက်
စေောင် စကားပြော ပြတ်လျှင်ကြောင်း
သူ ဖြတ်ချက် ချခိုက်...

ဒီလိုပါ..
ငါ့အဖို့....

၅၉

မာခင်ကိုက ရွေးဟောင်း သူတော်
သန့်ရှာနုကပါ.. ဒီတောထိမှာ.. ရွေးဟောင်း
စေတီပျက်တစ်ခု ခြံတယ် ဆိုတာ ကြားလို့
လာခဲ့တာပါ... ဒီလေမဲ့.. ဘယ်လို သွားရမယ်
ဆိုတာက ကမ်းဖြတ်သူ ခြံဖြင့် မရမလေ

ကျွန်... သဘော
ပေါက်ပြီ... ကျွန်လို့လမ်းပြ
ဌား ချစ်လို့လာတာ...
ဆိုပါတော့.

ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ်
ကွာ... ဒါ့အပြင်နိမိတ်မယ်
မဟုတ်လား... ဆိုက်ချီ... ဒါ...
နှစ်ကောင်းထိထိပေး
ပါ့မယ်

ဗျာ...
နှစ်ကောင်း!

နှစ်ကောင်း ဆိုတာ
စကားကြောင့် ချစ်ခို်
တွေပေးပေးရသလို...
ငွေနှစ်ကောင်း ဆိုတာ
သူ့ ခံတွက်တော့
တစ်ဖို် ရှိလှပေသလို
မဟုတ်ပါလား..

၆၀

ကောင်းပြီလေ
ကျွန်.. လိုက်ခဲ့ပါ
မယ်.

အောက်တစ်နေ့ မနက်မှာတော့ သူပြန်ဆင်
စရာရှိသည်များကို ပြင်ဆင်ဖိုက်သည်...
ခွဲခွဲနီး နာဆင်သင့် ဖြစ်တော့ ထိုလူ
ရောက်ရှိလာ လေသည်...

ဘယ်လိုကဲ...
နာဆင်သင့် ဖြစ်ပြီ
လား လော့

လျှင်ဘက်ကတော့
ဖြစ်ပြီ... ဆင်ဖျားဘက်က
နာဆင်သင့် ဖြစ်ရင် သွားကြာ
ရုံပဲ... ပေါ့နာ့...

ကြိုက်တယ်
ဒါမျိုးပဲ...
ကြိုက်တာ

လုစိုင်း၏ စကားကို သူ ကျေထားပါ... သူ့ဘာကို
လုပ်နိုင်တာတို့ကို လုပ်ဆောင် ပေးရုံသာရှိပါ၏။

သား...လမ်းမှာ
စားဖို့... ကောက်သွင်း
ထုပ်...ရော့...

အိမ်...ဘာမှ
သား အတွက်မစိုးရိမ်နဲ့အော်
အိမ်ကို သား ကုန်တော့ခါ
ပါတယ်...

သူ့ အိမ်ကို
သူ ကုန်တော့
ဦးချင်တာ...
သူ့ အိမ်က သူ့ကို
ဆုတွေ.. တစ်ယိုကြီး
ပေးသယ်...အိမ်
ပေးတဲ့ဆုမို့ ဖြစ်မည်

ဟု...သူကဆိုကြသည်၏

သားကလေးသွားရာ
လမ်းခရီးမှာ.. ခလုတ်မထိ...
ဆုံးမငြိပါစေနဲ့.. ကားရန်ဟု
သမ္ဘာ.. ကင်းဝေးပါစေ..
ကွယ်..

အာမပေးတဲ့ဆုနဲ့
ဖြည့်ပါစေ... အာမ
သားသွားဖယ်ရန်

ကျောငြိုးဗိုတ်ကို ကွယ်၍... နိုးကလေးကို.. ကိုက်ရင်း.. သူ ကြမ်းထွက်လိုက်လေတော့သည်။
အာမကော့... သူ ချစ်တဲ့သားကို လေးမောရင်း မျက်စိ တစ်ဆုံးကိုက်ဖြည့်နေရှာ၏။

တောခရီးကား စတင်ခဲ့လေပြီ.. အနည်းငယ်
တောအတွင်းဝင်ရောက်လိုက်သည့်အခါ သာသာ
ယော ဒေါင်းထွန်းသံကို ကြားရလေတော့၏..

တကယ်တော့.. သူ့ခရီးကို
လိုက်တာ လိုက်တာခဲ ရသသံ..
သူ့ အဖေအဖို့ ကြီးကိုလုံးဝ
စိတ်မချ... ပါရချ...။

နှစ်သောင်းယခုသာ ရွှေကြေးပမာသာ
ကြေးရိုးဟာ.. သူလိုက်တာခဲ ခြင်းဖြစ်၏

ဟေ့ ဆိုလို့ သတိပြုရမယောက် ခိုးဆက်ခံကြ
ယုတ်မှာ သုံးနာရီ... ဒီပါးဖျ... ခြံခံကြလားပြီ...
အိုယော့.. တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်
ခဏား မစမ်းကြသေးပေ...

မာရ်ပြင်ကားဒါ့သော
သစ်ပင် အုပ်တွေနား
မာရ်ကားဒါ့သော
လူမိမိက သူတို့
သူတို့... မကား
ခဏသေပေ...

ဟေ့...
တော်တော်ကြမ်း
တို့ခိုးပဲ... ခဏ... နားကြ
ရမောင်...

ငါတို့ ဒီမှာ
နေထိုင်တာ စားပြီးမှပဲ
ခရီး... ဆက်ကြတာပေါ့!
ဟုတ်လား

• ကောင်း ငြိလေ
ခရီးများ... သဘောပါပဲ...
ကျွန်တို့က... ရတနာ...
နားနား... ဆက်ဆက်...

ပါလာလော ဂိက္ခာခြောက်များကို...
ဆေးပောက်ကြပြီ... ခေတ္တခဏ နား
ရေလိုက်ကြသည်။

လူစိမ်းက... ဧရာဝတီတစ်ခုကိုထုတ်ဒါ
တိုက်ချက်နေလို့... ထိုဧရာဝတီကိုသူ.....
တစ်ဒါ... မ ဖြစ်ဘူးပါဘူး...

အိန္ဒိယ... ရာထက်
ထင်... ဘယ်တောက်ခရီးဆက်
ကြရမလဲ... တောက်တောက်...
လို့သေးသကား...

အင်း...
ရောက်ထိခွဲစွဲလု ဧရာဝ
တောက်တောက်...
ဆက်ကြရလိမ့်မလဲ

ကျွန်တို့ ဒီကနေ
တက်သွားလို့ နေတင်ခင်...
ချောင်းကမ်း တစ်ခုပဲ။ ကမ်းခြေကို
ရောက်လိမ့်မယ် ခင်မိမိမှာ
ည အိပ်ကြတာပေါ့..

ဒါနဲ့ ငါ့အဖို့...
အရှင် ကကော
အိမ်နဲ့ ခေတီကို ရောက်ဖူး
ပေးလား..

ကျွန် ကလေးတဝက်
တစ်ခေါက်.. အရွယ်ရောက်တော့
တစ်ခေါက်.. နှစ်ခေါက်ရောက်ဖူး
ခါတယ်...

ခေတီပတ်စိကျွဲက
 ချုံနွယ်တွေထုထုပြီး အလွန်
 တောကြမ်းတယ်... သားရဲ
 အန္တရာယ်တွေကလည်း
 ကြောက်ခမ့်မှန်းလိလိပေါ့
 များတယ်..

နား... ဒီခရီး
 ဘယ်လောက်ခက်ခဲပြီး အန္တရာယ်
 များမယ်ဆိုတာ.. တွက်ဖို့ပါတယ်
 ဒါပေမဲ့... သေအန္တရာယ်ကို
 မှ... မရတာ

ဟ...
 ကျုပ်တို့ ခရီး...
 ဆက်ကြရဇနောင်..

ထိုနေရာမှ နေ့စဉ်
 သူတို့ နှစ်ယောက်
 တောတွင်း ခရီးကို
 ဆက်လက်...
 ထွက်ခွာလာခဲ့
 ကြလေတော့သည်..

ချော့ကဆီဘို ရောက်ရှိတော့ နီးက ချုပ်ခံနေပြီ...
တစ်နေ့တာ ခရီးဆက်ခဲ့ ရတာကြောင့်... တစ်ကိုယ်လုံး
ပင်ပန်း နွမ်းနယ်... လျှောက်ပြီဇာ...

လရောင် သို့သော် က သိသောရင်
တစ်ခုကို.. ဖြာကျ...လျှောက်ပြီဇာ
တောကောင်ကြီးတို့၏ဘေးရန်
စာနွှဲရယ်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်
သော သဘောဖြင့်... ထင်မျှားကို
လိုက်လံ ကောက်ယူလျက်

ဖိုးဖိုး... တစ်ခုကို... ချစ်နီးကပဲ တာဝန်ယူ
ဖိုလိုက်သည်... ကိုလူ စိမ်းကတော့ ဒါတွေကို
ဘယ်ထိပါ့ မလဲ လေ-

သူ့မျက်စိကဲ့သို့ အာရုံမ
ပုံရိပ်က ထင်ဟပ်ကဲ့သို့
လောသသည်...

အား ခုလောကကို
အာရုံမ... ဘာလို့ ချေခွာ
လေ့ မလေ့...

တကယ်ဆိုလျှင်... သူ့အား
အာရုံမကို သူ့ သမီးစွဲလို့
ရန်မိ... သူ့အား ချောခိုင်းလို့...

အင်းကလေးမှာ ဖခင်ကလေး... သို့သော်
ဝမ်းနိုး အတွက်ကလေးကလေး မဟုတ်ဘဲ
အင်းက ရွှေနှင့် နှုတ်ဖတ် နေခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း
သူ့ သိနေပါသည်...

သူ့ အင်းကလေး...
တစ်ချိန်က ထိုအယ်
တက်ကိ...
ကလေးကလေးကလေး
ဖခင်းကြီးတစ်ဦး
ဖြစ်လာသည်။

စာပေသည်... နယ်နယ် ရှေ့ မဟုတ်...
ကိုးကောင်းကျားဆိုးကြီးကိုပင်... ရင်ဆိုင်
တိုက်ခိုက်ခဲ ဖူးသည်...

ဝက်ဝံ နှင့်လည်း
သူတော် ကိုယ်တော်
နပန်းလုံးခဲဖူး၏
သည်လို အသက်
နှင့် ရှမ်းရသော
အဖေ့ အာရပ်ကို
အင်းမက...

မခွန်သက်... အကုသိုလ်များသည်
အပြစ်... အချိန်မရွေး အန္တရာယ်
နှင့်လည်း နီးသည် မဟုတ်ပါလား..

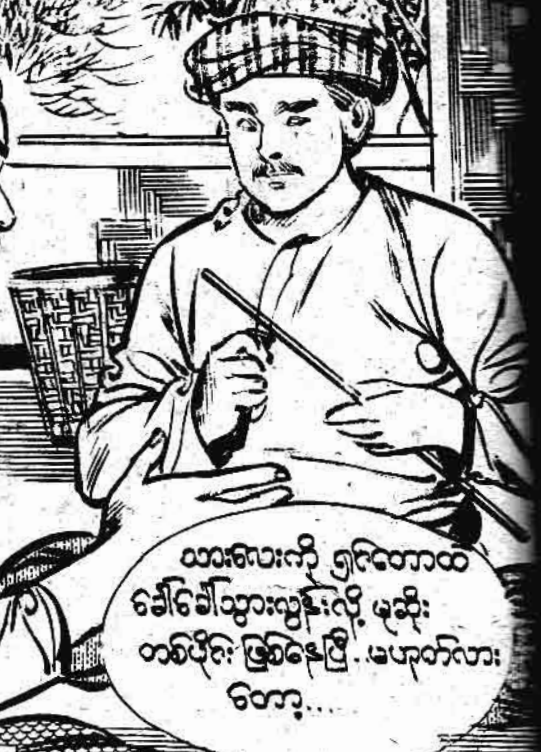
ဒီးပုံ ဗာတွင်းသို့ ထင်းတစ်ချောင်းကိုတို့ ထည့်ရင်း သူ၏ ဆိတ်ချောက ဗာတိတ် ဆီသို့ လွှတ်ပျော သွားရတော့သည်...

ကိုဒီး ချစ်ရယ် ခြံမလဲ.. သူတစ်ပါး ဗာသက် သတ်တာနဲ့ပဲ ဗာချိန်ကုန်နေ တော့တာပဲ...

ဟ... ငါက ဒီမုဆိုး ဗာလုပ်ပဲလုပ် တတ်တာ... ဒါမလုပ်ရင် ဘာသွားလုပ်မလဲ..

ဗာဖေက... နီးလေး ဗာတွက် ခြားတံများ လုပ်နေရာက ဆိုလေသည်...

ဒါတော့ ဒါပေါ့တော်
ဒါပေမံ အခုဆို ကျွန်မတို့
သားလေးလည်း အရွယ်
ရောက်နေပြီ..

သားစားကို ရှင်တောထဲ
ခေါ်ခေါ်သွားလွန်းလို့ မုဆိုး
တစ်ပိုင်း ဖြစ်နေပြီ.. မဟုတ်လား
တော့....

အာရေစကားကို ကြားတော့ အဖေ သဘော
ကျရာ ရယ်မောလေတော့ သည်း...

ဟားဟားဟား
မုဆိုးသား.. မုဆိုးဖြစ်တာ
အဆန်းလားကွာ.. ရှေးကြီး
ခွင့်ကျယ် လှလို့

အင်းစကားတို့က အရာမဝင်ဘဲ... အင်း
ကတော့... သူ့ငါ့အနာနာကို မပြင်
နေပြီ အတိုင်းသာ နေခဲ့သည်...

တစ်နေ့မှာတော့ အင်း အကူယိုလ်တရား
ကြောင့်လား ပေါ့ဆမူကြောင့်လား မယိန်
တောထိ ဝင်ရင်း နေ့ဘုရားလေ၏...

အင်း

အင်း အယံကြောင့် ရွှေကသ္မား
နေသော သူ့ခြေလှမ်းများ ရပ်တန့်
သွားရလေတော့၏...

အိမ်ရောက်တော့... အမေက... ချီးရိပ်
တကြီး... ဆီးပျံမေးသည်... အမေ့ စကား
သံက... တုံ့ပယ်ထစ်ပေါ့ ရေနက်

ကို... ကို ဇိုး... ဇိုး
ချစ်... ဘာဖြစ်တာဟာ
လဲတော်... ..

ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး
ဟာ... ရေအောက်လေး
ရူးတာပါ...

အိမ်အက... အမေချီးရိပ်နေတာ သိလို့
အရေး မကြီးသလို ဖြေသည်... အမေ
ကတော့... သတိပေးရှာသည်...

တော်... ပေါ့ပေါ့
တုန့်တုန့် မလုပ်နဲ့...
ဆေးဆရာ လိုရွှေ ကို သွား
ခေါ်... ကုသဖို့ ဖြစ်မယ်

ခေါ်မနေပါနဲ့ကွာ
အချိန်တာနဲ့ရင်... ပျောက်
သွားမှာပါ... မင်း... မလည်း
မိုးရိမ်စရာ မရှိ မိုးရိမ်နေ

ဒီလိုနဲ့... အမြဲ အမြတ်မဲ့နေရင်း... က
အင်မ အပြင်းဖျားသတိ... ရေပတ်ဇာတ်
ပေးသော်လည်း အဖျားက မကျ...

သား
ဆရာ ဦးရွှေကို အမြန်
သွားပင့်ခမ်း...

မိုးရိမ် ဖုန်နွှာ
ဆီနေသော အမေ
မိတ်ဖြင့်... သူ
ဆေးဆရာ ဦးရွှေကို
ပြေးခေါ်ခဲ ရသတိ...

ဝေးဆရာ... ဦးရွှေကို ခေါ်ပြီး သူ ပြန်ရောက်လာတဲ့ ဇာတိ
မှာတော့... အဖေက အထက်ဆုံး နှင်းနေလေပြီ...

အမေလေး...
ကိုယ့် ချစ်ရဲ့... ထားခဲ့...
ပြုလားတော့.....

အမေ့ဇာတိက သူ့ နှလုံးထားကို လာရောက်
ကပ်တွယ်နေ၏... ထိုအချိန်က စတင် ချစ်ဆုံး
အလုပ်ကို... သူ စိတ်ကုန်ခဲ့ ၏... ဝမ်းနည်း
ခက်လှ သဖြင့်... မလုပ်ချင်ဘဲ လုပ်နေရသည်

ဟေ့... ရွာပြန်ရောက်လျှင်တော့
မုဆိုး အလုပ်ကို စွန့်ပြီး...
လမ်းပြလုပ်ခ... ရရင် ဖြင့် ရိုး ရိုး
ရိုးထားထား လုပ်ကို စားသောက်
တော့မလုပ်ဟု... ဆုံးဖြတ်မိပါ၏။

ကိုးရှင်မော ဇာလင်းရောင်က သူ့ကို
အိပ်ရာမှ နိုးထစေခဲ့သည်... သူက
ဇာလင်းရောင်က သူ့ကို သူ့ကို

အိပ်ရာမှ ဖြစ်ခဲ့သော သူ... မျက်နှာထစ်ရန် ခမ်းချောင်းဆီသို့
ထွက်လာခဲ့သည်...

ဒါ... ဒါ...
နီးလာပြီလား ငါဟ...
ဒါ... မင်းကို စောင့်
နေတာ

ဟုတ်တယ်
ညက တော်တော်နဲ့
အိပ်ခဲ့ဖူးတာကို

မျက်နှာသစ် ရခြင်းက သိပ်မခင်မြီးဖြူ
သူတို့ နှစ်ယောက် ၅၅၀ ရိုး ဆက်
ဖို့ ပြင်ဆင်ကြလေသည်...

ဖြိုတော... ခရီး မထွက်ခင်... ရိက္ခာခြောက်များကို ထုတ်ယူကာ.. နာဂဇား
အတွက် စားလောက် ကြ၏..

ထိုရောက်
တိုင်းတာ...
ခရီး ကြမ်းကို
ပြန်လည်...
စတင်လိုက်
လေတော့ ၏...

ဟားဆီး ဒိုက်ဖိုး နေတုံ ချုံတွဲကို ခုတ်ဖြတ်
ကာ လမ်းထွက်ဖွားနေရတာပဲ။ ခရီးက
ထင်သလောက် မတွင် ကျယ်...

လမ်း...
ရတောင် ဟက်ရား
ကြမ်းတာပဲ။

ဒီချုံတော
ဖွန်ရင်တော့.. ရှောက်ဖို့
သိပ် မင်း ခဲတာ
ပါဘူး။

ဇွဲနွဲနွဲနွဲ ချုံနဲ့ နေတုံ လူစိမ်းကို
သူက စိတ်ဇာတ် မကျတော့...
အားပေး စကား... ဆိုလိုက်သေးသည်။

မဆုံးပေးသော ခရီးကို ဆက်ရှင်းကာ ယခု ဆိုလျှင်... သုတို့ ဌာ ရေ.. မရှိတော့....

အာရ်ခါက...
ရေအားလောင်းမှ ကို
နီမိတ်လက္ခဏာ
ပြလာနေပြီ.

ရေလက်သော... နောက်ကို မခံနိုင်တော့
သဖြင့်... ပစ်ခတ်ခြင်းမှာ သူ ထိုင်လိုက်ရ၏။

ဘာသံ...
တွေ့လားဟ

ရေစီးဆင်းသံများကို သူ... သတိထား
နားစိုက်တောင် မိ၏။ ပြီးတော့
သူ.. ဝမ်းသာသွားသည်

ခင်ဗျား...
ကြားလား... နာဇီ...
ရေစီးသံ တွေ ဗျ...

နိဂုံး...
ဖြစ်နိုင်တယ်
ငါ့ဦး...

ကိုလုမိခင်က သူ့ခကားကို
ထောက်ခံသလို...

ဒါတို့ နာဒီ
ရေသံကြား ရာဆီကို
သွားကြရကောင်...
လုနကွာ...

တောတစ်ဘက်သို့... သူတို့ နှစ်ယောက်ကလေး... ကြွ၏... နာတော်ကလေး ရေဖျက်
ပြီးတော့... တသွယ်ပွင် စီးဆင်းနေတဲ့ ရွှေရင်းပတ်ကလေးကို... တွေ့ကြရ၏...

နှစ်ယောက်သား... ဝမ်းသာ နားရ...
ရွှေရင်းကလေးဆီ ပြေးဆင်းခဲ့ ကြ၏...

ပထမတော...ပတ်ဝန်းကျင်ကို
သတိထားမိ...နောက်တော့ပွ..

ဒါ...ဒီစေတီပျက်
ပဲ... နေ့လူ...စေတီ
ပျက်လိုရောက်ပြီ..

ဘာ...ဘယ်လို
ဘယ်လို.. စေတီပျက်
ကို..ရောက်ပြီ
ဟုတ်ကား

၈၈

ဘယ်
ဘယ်မှာလဲ...
စေတီပျက်..

ရွှေဘို နိကာဟ်က
တောင်ကုန်းပေါ်က...
ခေတ်ပျက်ဟံ ခင်ဖျား
ရောက်ချင်တဲ့နေရာပဲ

ဟံး
ဝမ်းသာ လိုက်တာကွာ
ဝမ်းသာလိုက်တာ

တောင်ကုန်းကို.. ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဖက်သို့ ရောက်ရှိသွားတယ် အဘိဗြာတော့.. ချုံနွယ်တွေ
ထွယ်ကပ်ပြိုကျနေလော တေဖီတောက် တစ်နေ့ ကို... ခဲတွေ လိုက်ကြရလေသည်။

ဟဲး

၈၉

လူစိမ်းဖြာ
ပျော်ရွှင်လို့နေ၏..
မိမိတောဝန်ကို.
အံ့ပျီးတိုင်ဆောင်ရွက်
ငယ်နိုင်ခဲ့ သဖြင့်
သုဂတသား ကွတ်လတ်
ပျော်ရွှင်နေ၏။

ဒေါ်စေးဖြူ ရင်မှာ မှလောက်မြို့တို့ကပြည်
ဒွက်လို့... သား ပြန်အိတ်ကို ဖိခိတ်
နေလျက်... တဖျော်ဖျော်ထုပ်နေ၏...

သား... ဘေး
အန္တရာယ်ကင်းရှင်း
ပါစေ... ခလုတ်မထိ သား
မပြုပါစေနဲ့...

ရက်လောက်သာ ကြာမည်ဟု
ပြောသွားခဲ့သော ခရီးက ခုဆိုလျှင်
လေးငါးရက်လောက်ရှိ ဖြိုဖို့ ဒေါ်စေးဖြူ
ဒီခင် မိတ်ဖြစ်... မှန်ပင် အလေ့ပြုပါ...
ဒါတိုင်းက အလို့ဖြင့်... မဟုတ်ဟေ့

သူ့... ဘာမှ... မေဗီးစားတတ်တော့... ရွာလူကြီး
ဦးသာဇောင်းထံ ဧကရာဇ် စာပို့တောင်းဖို့ မရှိမဖြစ်
ထွက်လာခဲ့တော့၏။

ဦးသာဇောင်း
ဦးသာဇောင်း...
ဦးသာဇောင်း

ခေါ်စားခြင်း...
ခေါ်သံကြောင့်
ရွာလူကြီး
ဦးသာဇောင်း
ရောက်လာ
သည်...။

ဣ

ဘယ်သူများ
လိလို့... ခေါ်စားခြင်း
လာလေမှာ...

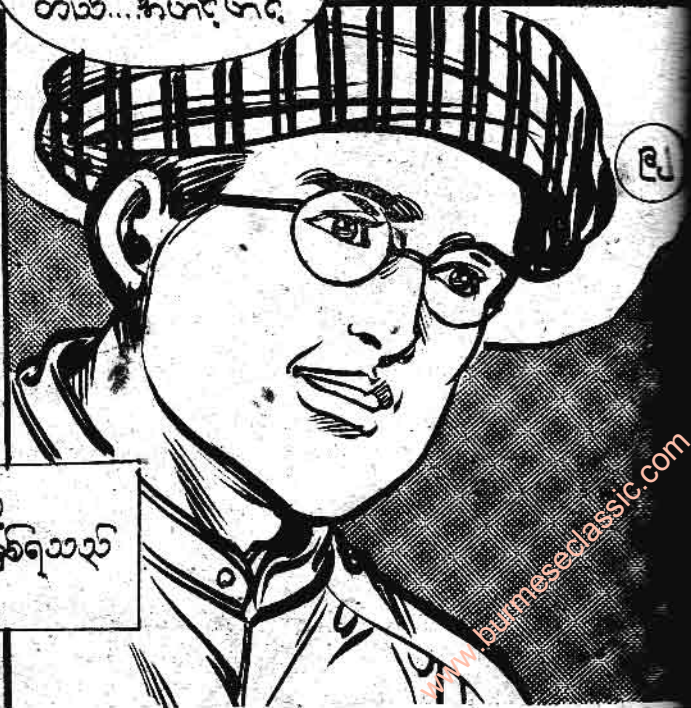

ဘာကိုခွဲ
မှားလည်း...
ထိုင်ချာ...

သုခက ဓာတ်မြစ် ဓာတ်ပွက်ကို ဦးအောင်အောင်
ဖမ်း...အောင်ကြာလှိုင်ခံ ရှင်း ပြုလုပ်ကိစ္စက...

ကျွန်မအောင်အောင်
ကလေးပဲ ခြုံပါတော့
တယ်...အောင်ကြာလှိုင်

ဒေါ်အေးဖြူ ဓာတ်မြစ်ကို ဝါရတော့
ဦးအောင်အောင် နတ်ကောက်လှိုင်ဖြစ်ရသလို

ဂရီက... ဒီကိစ္စ
ပါမော့... လျှပ်... ဒီခိတ်
ခေတ်က ရွက်ပေးပါမယ်
ဒေါ်စေးဖြူ..

လှကြီးရေ
ဟေ့ လှကြီး..

ဟ့...
ရအိဉ်...

ဟာဟာက
သုကြီး...

မောင်ကြီးတို့ကို
ခေါ်ပြီး... လှစုထားလို့က်
ဒေါ်စေးဖြူထား ချစ်နိုးကို
တော့ နှင်း ရှာဖွေ ကြရမယ်လို့
ပြောလို့က်..

ကာလသားခေါင်း လှကြီး
လှစုရန် အတွက် ထွက်ခွာ
သွားလေတော့သည်..

ယခုဆိုလျှင် သူတို့ နားပစ်.. ချစ်ဦးကို လွယ်ပတ်
ဒွာရစ္စ နေခဲ့သည်မှာ တစ်ရက်ပင် ဖြစ်ပြီ...
ဇာရိယ နာယကင် ပင် မတွေ့ရသေးချေ...

ဟူး...
ကောင်ကော်
မလွယ်ပါဘူး

ချစ်ဦးရေ...
ချစ်ဦး...

သုခဦးသူ သူတွေက သုခဦးသူ
နေကြလေပြီဦး..

၆၄

ဟိုဘက်
ကောင်ကော် တက်ကြွစွာ
ကြစမ်း... နာမိယာမှ မတွေ့
ရင်ကတော့လဲ ပြန်ကြတာ
ပါ.

ဦးသာဇောဝင်း.. ညွှန်ကြားထည့်အားကိုး
တောင်းကုန်း တက်သို့ ဦးတည် ငြမ်း
လာခဲ့ကြလေသည်..

ယင်း အခိုက်.. တောင်းကုန်း
ထက်ဆီမှ.. လာပြီသံကြား
ထဲထဲ ထွက်ပေါ်လာ၏..

ဟဲ့...
အသံကြားလဲ

အဖို့ အသံ
လာရာ ဘက်ကို..
အမြန်သွားကြစမ်း
ဧဟ

ခုနစ် ဦးသာဇောဝင်းက.. ရွာသားများ
အား ခေခိုင်းစိုက်သည်..

ငါးသာအောင်တို့လူစု
ဘုရားပျက်ကြီး ဧကနီး
မှ... သစ်ပင်ကြီးတစ်ခင်း
ပြိုလဲကျနေသည်ကို
တွေ့လိုက်ကြ
ရလေသည်...
သစ်ပင်ကြီးပြိုလဲကျ
ပုံက... ဧကံ့ဩစရာ...
ကောင်းနေ၏။

ထိုထက် ဧကံ့ဩစရာကား... သစ်ပင်မီ သေဆုံးနေလော
ကုမိန်းတစ်ယောက်... ၇၆

ဟေ့...
သစ်ပင်ကို...
ဖယ်ကြပါဟ...

သုက္ခသရေပြီ
သုကြီး...
ဇာယာန် မရှိတော့ဘူး

ငါ့ သိပါတယ်
အရေးကြီးတာ... ချစ်ဦး
ချစ်ဦးကို ရှာရမယ်...
ဒေါ်မေ့သလားလို့

သစ်ပင် ကြီးအား
ချစ်ထွင်... ရှာဖွေ
ကြပေမယ့်...
မတွေ့ဖို့ ကြစေချ

ဗုဒ္ဓါ...
ချစ်နီ... ချစ်နီ...
ဘယ်ငြားလဲ..

ဒီကောင်
ပစ္စုကိချက်သာ
ကောင်စိနီဟာ

ဒီလူစိမ်းဖျား
သတ်ပစ်လိုက်သလား
မသိဘူး..

၉၂

ငါဟာ... နီနီ
နီးလေးနီ... ဓားမ... နီနီ
ချစ်နီ... ဟာလဲဟာ..

ပစ္စည်းတွေကိုသာ
တွေ့ရပြီး ချစ်နိုးကို
မတွေ့ရသဖြင့်...
အားလုံး နင်းကြောင်
မင်းသက်ဇန့်ကြသတဲ့...
ယင်း... အိုင်က
ဝဲမောင်ကြီးက အထိတ်
တကန့် ထင်တယ်

ဟဲ...
သရ... သရ

ဟဲ့... အဖေကြောင်
အဖေလေးဗျ...
သရ... ချစ်နိုး..

ချစ်နိုး သရ...
ဗုဒ္ဓါ ကဂါ...
အဖေ... အဖေ

စားလုံးကဟောဂ်ချောက်ချား ဖြစ်နေ ခိုက်
အုကြီး၊ ဦးသာဇောဂ်က... ချစ်ဦးကို
လှမ်းမေးအသွယ်...

ချစ်ဦး...
မင်း...
မင်းကဘူးဇန့်

ကျွန်တော် မသေ
ပါဘူး... ကကြီးသာဇောဂ်
တို့... ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေ
ကြတာလဲ.

ငါတို့.. မင်းပြန်
မလာလို့ လိုက်လာ
ခဲကြတာ..

ကျွန်တော် လမ်းပြ
လိုက်လာခဲ့တာ...
အုကို... လမ်းပြရဲလား မဟုတ်
ခဲ.. အုဘတ်ဗွာဂ် မေးတုန်း

ဒီမှာ...
ကေကွာ...

ဟာ

ချစ်ရီးက ခြစ်ကွင်းကို တွေ့ပြီး
တုန့်လွှဲ ချောက်ချားသွား၏

မင်းက ဘယ်
သွားနေလို့ ဒါကို မသိ
ရတာလဲ....

၁၀၁

မနက်က ဒီထု
ခေတီပျောက်မှာ ဘာတွေလုပ်နေလဲ
မသိဘူး... ကျွန်တော်လဲ သူ့ကို
သစ်ပင်ကြီးစောက်ကနေခေါ်ရင်း
ခေါ်ရင်းနဲ့ မိလိပ်ပျက်သွားတယ်

ဘာ...
ဘယ်သံစဉ်လဲ

ဒီသံစဉ်ကြီးလေး
မမိမိခင်... ကျွန်တော့် နားထဲကို
သက်ရောက်... နားထောင့်ကို နှောင့်နှေး
ဘုရားကို နားရုံဖြူဖြူ သံဖြူ နှစ်နှစ်ကို
ရွတ်နေရင်း မိမိမိပျက်သွားတာပဲ

အစ်မိ အချိန်မှာ
မိမိမိလို့လို့...
မကတယ်ဗျာ..

ချစ်ဦးက သူ၏ထူးဆန်းလော
မိမိမိ နားထောင့်ကို နှောင့်နှေး

ကျွန်တော်အိပ်နေ
တာကို..လာ..လှည့်နိုးလို့ ရော
ဖြူစိုက်ဖိတော့ ဝတ်ဖြုတ်
ကြယ်နဲ့ ဇာကိုးဆို တစ်ယောက်
ဖြစ်နေတယ်ဗျ..

လူလေး..ထစမ်း
မင်း အတွက်..
အန္တရာယ်ရှိတယ်.

လူဆိုးလူမိုက်နဲ့
ပေါင်းဖိတာ အမက်လာပဲလို့.
လူလေး.. ဒီထပ်ပင်တောက်
ကနေ အခြာထွက်သွား
တော့..

ကျွန်တော်..သူ့ကို
ထားသွားလို့ မဖြစ်ဘူး....
ကျွန်တော်က သူ့လမ်းပြ ဖာဖြစ်
လို့က်လာခဲ့တာ..တာဝန်ကုန်တဲ့
အထိ လုပ်ပေးရမှာ

အင်း... ဒါဆိုက်
ဒီထပ်ပစ်စောက်ကိမှာ မနေနဲ့
အခြား.. အဲဒီပင်ကောင်းတို့ ချုံနွယ်
ထဲမှာ သွား အိပ်ခန်း...
ဟုတ်
ဟုတ်ကဲ့.

အဘိုးဆို စကားကို
နာခံပြီး...
ချုံနွယ် ကောင်းရာ
ဘက်ဆီ....
လှမ်းထွက်လာခဲ့သည်

သို့သော်လည်းကောင်း၊ ခြေတံတင်၊ မြှာ ဗိုလ်တို့
 ပြင်ရင်း... သူလှမ်းကြည့်ရင် ဝိုက်သိသည်။

လှမ်းကြည့်... သူ့ကိုကြီး ခေတ်တိုင်း
 စစ်တိုင်းကို သိသိမိမိကြည့်ရုံပဲ...

ဟေ့...
 အဖေတော် ဒီမြှာ
 ဗိုလ်တော် ရေနဲ့မဟက်...

လူစိမ်းက... သူ့စကားကို ဂရုမစိုက်...
သို့လောက်လည်း သူ့က နှစ်ကြိမ်တိတိ
ထပ်ပြောပေမည်။

တော်ဖြီ.. သူ
ပြန်ချင်တဲ့ အချိန်လာ
နိုးလိမ့်မေဟ်....

သူ မျက်လုံးတွေ.. မွှေးစင်းပြီး တခွန်
ခါတွင်း... သူ မိပ်ပျော်သွားလေတော့၏..

အိမ်နောက်...
ကျွန်တော်ဘာမှ မသိတော့ဘူး...

ဇာနည်
ကျွန်တော် ဒုစိပ်ရောက
မိုးလာတာ...ပဲ

ဘာရယ်.. မင်း
ဒုစိပ်တာ ချုံနွယ်တွေ
ဟိုဘက် ဖျတ်လာ:

ဟုတ်တယ်
ဇာနည်ကလေး ချုံနွယ်တွေမှာ
လေး ခဏတုန်း မိမိတို့အဖို့က
ပြန်ဖြူးနေတာပဲ...

မဟုတ်လေးဘူးကွ
ဇာနည်ရောက.. မိချွန်ကလေးပါး
ကြီး... မင်း မတွေ့ဘူးလား

ဟဲ့...
ဟုတ်တာပဲ

ဟုတ်ပါသည်... အဖွင့်
ဒုက္ခရောက်လာသော ချောက်ကမ်းပါး
ကြီးသာ ဖြစ်နေ၏...

ကျွန်တော်
မိမိတို့က ခြေတလား
ဖူး... ငြိမ်ငြိမ်နေတာပဲ

အားလုံး ပုံရအောင်
ဖြစ်သည်... ထိုကနဦးမှာ
ရွာသားတွေ
သစ်ပင်အောက်မှာ
လူစိုက် အကောင်းကို
ထုတ်ယူနိုင်ခဲ့ကြသည်။

အတော်ဆိုး
တာပဲ... ပြီးသောစောင့်ရှုယ်
လုပ်ပင်းစိုးပါ.. ကျီးသွား
တယ်... ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက်
ဇာနည်.

အလောင်းကို
ခြေသာ ဖြုတ်ပိုက်
ကြပါစော့.

ပြီးသောစောင့်က...
ကတုန်း ကာရင် ဆိုသည်..

သစ်ပင်စောက်ရှိ
လှပီမင်၏ မိခင်ကို...
သူတို့ ယခု ဖွင့် ကြည့်
မိကြစော့...
အံ့ရမ်း တုန်းလွန်
သွားကြလေ၏..

လူစိမ်းသည်.. စုပိယားတော်မြ ရတနာများကို
ဖြုတ်ယူချိ.. ကြိုးစား စားတတ်သွားခဲ့.
ဟန်တူ၏..

ခင်... မကြံ့ခာပ်တဲ
လောဘက သူ့ ခာသက်ကို မိစ္ဆ
သွားရုံ မကဘဲ.. နောင်တမလွန်
သိသာရာမှာပါ.. ခာကုသိုလ် မကောင်း
ကျိတော့ ဖြစ်နေမှာသေချာနေပြီ
ဧ...

သုကြိုက် ဦးသာအောင် ရေရွတ် ဖြောင့်သည်။ အားလုံး၏
အိမ် အပြန် ခရီးမှာတော့ လောဘသား လူစိမ်း၏ ကြောက်
ဖက်ဖွယ် အဖြစ်ဆိုးနှင့်...

ကောက်လဲ မှ အကျိုးကြောက်
သေတော့မှ သိသိလေး လွတ်လာခဲ့သူ
ချစ်ရိုး အဖြစ်က မနေ့မှ နိဗ္ဗာပါလာ
လေတော့သည်။

ဘာ

တောနက်ကြီးက နဂါးဗြာရိထု ဇောက်ဖြာ
ဗြဲသက် ဝိတ်ဆိတ်လျက်ရှိနေတော့ယခုကား

